

Една есенъ, когато градинари се връщаха отъ Влашко, нѣкой промълвилъ, че Андрона щѣли да бесѣятъ въ Силистра.

Вдига се тогазъ Йосифъ и за Силистра потегля.

И наистина, Андронъ билъ на бесене осжденъ.

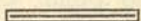
Гледа Йосифъ Андрона, а не може да го познае.

И додоха му думи да го запита: — Тѣй ли се младостъ младава? Тѣй ли се богатства печелятъ?

Ала сви се братско сърдце и занѣмѣха уста му.

Тогазъ го Андронъ прегърна, преди къмъ бесилката да тръгне, и сетни думи пророни:

— Който е недоволенъ отъ честното име на баща си — самъ трѣбва да си прикачи вжжето.

Картини изъ живота на животнитѣ

Вампири.

(По Н. П. Вагнеръ).

Пълната луна се готви да се навали къмъ хоризонта и да се скрие задъ върховетѣ на гиганскитѣ дървета на бразилския*) лесъ.

Започна да духа тихъ, предутрененъ вѣтъръ, който разнася хладъ надъ спящитѣ долини и охлаждава мъглитѣ, които се надигатъ отъ тѣхъ.

Тоя хладъ дълбоко успива всичко живо, успива цѣлата природа, уморена отъ дневнитѣ грижи и шумъ. А неотдавна, преди единъ часъ, нощъта сияеше въ пълненъ блѣсъкъ. Сега притъмнѣ.

Настана тайнственъ часъ. Всичко бѣше потънало въ дълбокъ утриненъ сънъ. Това бѣше часъ, въ който утринната свѣтлина се бори съ ноцната тъмнина.

Навредъ е пълна тишина. Замлѣкнаха ноцнитѣ крѣсъци на ноцнитѣ звѣрове и птици. . . . Срѣдъ тая тишина безшумно сноватъ, прелитатъ прилепи — страшни, голѣми

*) Бразилия — държава въ южна Америка.